

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **C O N D E C , spol. s r.o.**, se sídlem Třebechovice pod Orebem, Sv. Čecha 1224, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Kolářská 451/13, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.1.2011 č.j. 35/1.30/11/14.3, ve věci správního deliktů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 26.1.2011 č.j. 35/1.30/11/14.3 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo dovolání a potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj ze dne 29.11.2010 č.j. 4025/8.10/10/14.3-20, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. f) zák. č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil jednáním popsáním blíže ve skutkové větě rozhodnutí správního orgánu I. stupně, za což mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce m.j. v bodě III. žaloby namítá, že žalovaný nevzal do úvahy důkazy navržené žalobcem – protokol o měření č. 53/2004 a upravený dokument „Identifikace nebezpečí a opatření k odstranění“.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K bodu III. žaloby odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalobcem namítané důkazní prostředky nebyly žalovaným připuštěny, když byly předloženy až v odvolacím řízení. Žalovaný má za to, že je žalobce mohl předložit již v řízení před správním orgánem I. stupně, proto jejich provedení v odvolacím řízení brání ust. § 82 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr.ř.“).

Soudy rozhodující ve správním soudnictví přitom opakovaně a neměnně judikují, že podle § 50 odst. 3 věty druhé spr.ř. v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena; toto ustanovení je tak ve vztahu k § 82 odst. 4 téhož zákona lex specialis. Má-li správní orgán povinnost zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena i bez návrhu (z logiky věci i bez návrhu toho, komu má být povinnost uložena), nemůže se správní orgán ohledně návrhů takové osoby na provedení dalších důkazů současně dovolávat § 82 odst. 4 spr.ř. (zásady koncentrace řízení). Ustanovení § 82 odst. 4 spr.ř. tedy na řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, nedopadá (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.4.2011 č.j. 5 As 7/2011-48, www.nssoud.cz, Sb. NSS č. 2412/2011).

S tímto judikatorním ustáleným závěrem se podepsaný soud ztotožňuje a ani v nyní posuzované věci neshledal důvody se od něj odchýlit.

Pokud pak žalovaný nepřipustil žalobcem navržené důkazy v řízení o správním deliktu z důvodu koncentrace řízení (což je navíc ve vztahu k upravenému dokumentu „Identifikace nebezpečí a opatření k odstranění“ jediným důvodem nepřipuštění tohoto důkazu), porušil ustanovení o správním řízení způsobem způsobilým přivodit nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Krajský soud proto – aniž se mohl zabývat dalšími v žalobě uplatněnými žalobními body – napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 24. října 2013

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu